

de nye beregningsregler efter § 22 fuldt ud skal gælde fra 1. januar 2004. De nye regler om mindste egenbetaling og omlægning af børnefradraget til et tillæg til progressionsgrænsen indføres dog fuldt ud fra 1. janu-

ar 2000 og indgår således fuldt ud i beregningen i hele overgangsfasen, jf. § 22 a, stk. 3, 1. pkt., og stk. 5.

De satser og grænsebeløb, der vil gælde for boligsikringsberegningen i overgangsperioden fremgår af nedenstående oversigt.

Boligsikring

	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004
Grænsebeløb/ bundfradrag - BS	144.600	120.000	108.000	103.000	100.000	95.200	95.000
Lav grænsebeløbs- procent - BS	16,0%	16,0%	9,0%	7,0%	5,0%	2,0%	
Høj grænsebeløbs- procent -BS	26,67%	26,67%	25,0%	26,1%	27,3%	28,6%	
Indkomstandel - BS							18,0%
Min. grænsebeløb	8.100	8.100	6.480	4.860	3.240	1.620	
Børnefradrag/ børnetillæg til græn- sebeløb	25.500	25.500	25.000	25.000	25.000	25.000	25.000
Bagatelgrænse	2.064	2.064	2.064	2.064	2.064	2.064	2.064
Max. boligstøtte	28.116	28.116	28.116	28.116	28.116	28.116	28.116
Max. husleje	53.300	53.300	53.300	53.300	53.300	53.300	53.300
Børnetillæg husleje	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%
Udbetalingsprocent/ Huslejeandel	75%	75%	72%	69%	66%	63%	60%
Mindste egenbetaling	-	-	16.000	16.000	16.000	16.000	16.000
			18%	18%	18%	18%	18%

Til nr. 31

Der har været rejst tvivl om anvendelsesområdet for boligstøttelovens § 23, stk. 3, om fravigelse af boligstøttens maksimum efter § 23, stk. 1. Kammeradvokaten har på den baggrund i et responsum af 15. august 1996 til Boligministeriet anført, at bestemmelsen i den gældende udformning giver meget vide rammer for kommunernes skøn med hensyn til, om der foreligger sådanne særlige omstændigheder, at boligstøttens maksimum kan fraviges.

På denne baggrund foreslås i loven fastsat en afgrænsning af bestemmelsens anvendelsesområde til enkeltstående tilfælde, hvor såvel økonomiske som personlige forhold efter en konkret vurdering tilsiger, at der udbetales boligstøtte ud over maksimum.

Hensigten med forslaget er at lovfæste, at boligstøttelovens § 23, stk. 3, ikke ud fra en generel vurdering eller i betydeligt omfang kan anvendes i enkelte bebyggelser som f.eks. ældreegnede boliger, hvor maksimum ikke kan fraviges efter lovens § 23, stk. 2.

Det følger af boligstøttelovens § 23, stk. 2, at boligstøttemaksimum skal fraviges, når boligydelsesmodtagere af kommunen anvises bestemte typer af boliger. Dette gælder, såfremt der anvises en almen bolig eller en ældrebolig efter den tidligere ældreboliglov.

Boligstøttelovens § 23, stk. 3, har i enkelte kommuner været anvendt til i væsentligt omfang at fravige maksimum i andre typer af ældreegnede boliger. Efter nærværende forslag kan fravigelse af maksimum efter undtagelsesbestemmelsen i § 23, stk. 3, kun ske i enkeltstående tilfælde, når der foreligger helt særlige økonomiske og personlige forhold hos boligstøttmodtageren, der begrundes en højere boligstøtte.

Efter forslaget vil der hverken generelt eller som hovedregel kunne ske fravigelse af maksimum efter § 23, stk. 3, i bestemte bebyggelser - f.eks. hvor samtlige boliger i en bebyggelse er ældreegnede, men ikke omfattet af § 23, stk. 2 - og fravigelse vil ikke kunne ske alene under henvisning til, at en støttmodtager af generelle alders- eller helbredsmæssige hensyn opfylder en kommunes visitationsbetingelser til ældreegnede